

[Erling Dinesen.]

over, tror jeg, det er meget vigtigt, at man får afklaret disse problemer inden for hotel- og restaurationsområdet; det er noget, som man lægger megen vægt på blandt fagets udøvere, og det beder jeg altså også om at man skænker en særlig opmærksomhed.

Der foreligger også et forslag til lov om arbejderbeskyttelse for handels- og kontorområdet, som jo også er inde i en vældig udvikling. Også på dette område er det sådan, at mekaniseringen og automatiseringen skrider frem, og det er vel helt klart, at der må stilles krav om en beskyttelse af dette fags udøvere helt på linje med den, som gælder for andre lønmodtagere.

Jeg vil gerne føje til, at jeg føler mig slet ikke overbevist om, at der egentlig er nogen særlig saglig begrundelse for at opretholde tre arbejderbeskyttelseslove. Når man fik det i starten, var det vel egentlig også kun, fordi man ønskede at slippe billigere, dels på HK-området, dels inden for landbrugsområdet. Forholdet er jo det, at der også inden for håndværk og industri er vidt forskellige forhold, uden at man af den grund har splittet lovgivningen op. Nu tog man det som et kompromis dengang, men jeg er ikke sikker på, at det vil være hensigtsmæssigt på længere sigt at have den opdeling af lovgivningen, som vi kender. I øvrigt er det min fornemmelse, at udviklingen vil gå i den retning, at arbejdernes og funktionærernes arbejde på meget store erhvervsområder efterhånden vil nærme sig hinanden så meget, at vi virkelig kommer til at tale om en fælles lovgivning for arbejderbeskyttelsen igen.

En af de vigtigste ændringer nu er, at lovens krav om sundheds- og velfærdsforanstaltninger i en vis udstrækning skal bringes i anvendelse på virksomheder, som er etableret før lovens ikrafttræden den 1. april 1955, og som ikke hidtil har skullet opfylde disse bestemmelser. Det var unøgtelig et af de forhold, som man var meget utilfreds med, da vi i sin tid fik denne lov. Ændringerne skal bl. a. bringe loven i overensstemmelse med ILO-konventionen om hygiejne i handels- og kontorvirksomhed. Det fortæller også — lad mig gøre den sidebemærkning — lidt om betydningen af det arbejde, som udføres i den internationale arbejdsorganisa-

tion i Genève, noget, man normalt ikke spekulerer så forfærdelig meget over.

De forbedringer, der er foreslået, mener jeg er påkrævede. Spørgsmålet er, om man er gået langt nok; det er jo også et problem, som vi kan se nærmere på. Jeg skal ikke sige mere om disse ting.

Forslagene vedrørende lov om arbejderbeskyttelse inden for landbrug, skovbrug og gartneri er jo konsekvenser af de foreslåede ændringer i lov om almindelig arbejderbeskyttelse; jeg skal ikke gå nærmere ind på dem, kun her til slut sige, at vi er i socialdemokratiet indstillet på en både positiv og hurtig behandling af de lovforslag, som vi skal tage stilling til her.

Simonsen: Vi hilser med tilfredshed, at der nu bliver mulighed for en gennemgribende revision af de tre arbejderbeskyttelseslove. Med den stærke tekniske udvikling, der har fundet sted i de senere år, er det naturligt, at en lang række bestemmelser trænger til en stramning, og jeg er helt enig med hr. Erling Dinesen i, at det er på sin plads at anføre, at en hovedrevision bør finde sted oftere, end tilfældet er her; det er 13 år siden, vi har haft en hovedrevision. Det ville i hvert fald være naturligt, at loven under alle omstændigheder blev reguleret lige så ofte, som der står at regulativerne skal reguleres, nemlig inden for en 10 års periode.

Jeg skal ikke komme nærmere ind på de mange ændringer, der er tale om; det er jo ændringer, der er opnået enighed om mellem arbejdsmarkedets parter, og vi kan diskutere enkelthederne i udvalget. Der er dog enkelte principielle bemærkninger, jeg gerne vil gøre her ved første behandling.

Jeg er ligesom hr. Erling Dinesen interesseret i at høre, hvad arbejdsministeren mener om, at vi arbejder henimod en samlet arbejderbeskyttelseslov. Der er så mange enslydende regler for de tre områder og kun få afvigelser, så ville det ikke være naturligt, at vi rationaliserede og kun havde én lov?

Med hensyn til bestemmelsen i lovens § 3 angående arbejdsgiverens mulighed for at overføre varetagelsen af lovens overholdelse til f. eks. driftslederen har jeg konstateret, at der har været en vis uklarhed i praksis.